ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1976

Vyhlásené: 18.11.1976 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

129

VYHLÁŠKA
ministra zahraničných vecí
z 23. augusta 1976
o Dohovore o vykonávaní dôkazov v cudzine v občianskych a obchodných veciach

Dňa 18. marca 1970 bol v Haagu na XI. zasadaní Haagskej konferencie o medzinárodnom práve súkromnom dojednaný Dohovor o vykonávaní dôkazov v cudzine v občianskych a obchodných veciach.

V mene Československej socialistickej republiky bol Dohovor podpísaný v Haagu 6. februára 1975.

S Dohovorom vyslovilo súhlas Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky a prezident republiky ho ratifikoval s vyhlásením k článku 16, podľa ktorého sa dôkazy na území Československej socialistickej republiky môžu vykonávať bez predchádzajúceho povolenia na základe vzájomnosti, a s vyhlásením k článku 18, podľa ktorého diplomatický zástupca, konzulárny úradník alebo komisionár oprávnený vykonávať dôkazy podľa článkov 15, 16 a 17 môže na základe vzájomnosti požiadať o vykonanie procesného úkonu príslušný československý súd alebo československé štátne notárstvo, ktorým postúpi spis prostredníctvom Ministerstva spravodlivosti Českej socialistickej republiky v Prahe alebo Ministerstva spravodlivosti Slovenskej socialistickej republiky v Bratislave.

Ratifikačná listina Československej socialistickej republiky bola uložená na Ministerstve zahraničných vecí Holandského kráľovstva, depozitára Dohovoru, 12. mája 1976.

Dohovor nadobudol pre Československú socialistickú republiku platnosť na základe svojho článku 38 ods. 2 dňom 11. júla 1976.

Český preklad Dohovoru sa vyhlasuje súčasne.*)

Minister:

Ing. Chňoupek v. r.

DOHOVOR o vykonávaní dôkazov v cudzine v občianskych a obchodných veciach

Zmluvné štáty tohto Dohovoru,

prajúc si uľahčiť zasielanie a vybavovanie dožiadaní a umožniť zblíženie rôznych spôsobov, ktoré sa používajú na tieto účely,

prajúc si zdokonaliť vzájomnú súčinnosť justičných orgánov v občianskych a obchodných veciach,

rozhodli sa uzavrieť za týmto účelom Dohovor a dohodli sa na týchto ustanoveniach:

ČASŤ I
Dožiadanie

Článok 1

V občianskych a obchodných veciach môže justičný orgán zmluvného štátu podľa vlastných právnych predpisov žiadať prostredníctvom dožiadania od príslušného orgánu iného zmluvného štátu, aby bol vykonaný dôkaz alebo iný súdny úkon.

Dožiadaním nemožno žiadať o vykonanie dôkazu, ktorý nie je určený na použitie v súdnom konaní, ktoré sa vykonáva alebo bude vykonávať.

Výraz „iné súdne úkony“ nezahŕňa ani doručovanie súdnych písomností ani predbežných opatrení a výkonu rozhodnutí.

Článok 2

Každý zmluvný štát označí ústredný orgán, ktorý je poverený prijímať dožiadania došlé od justičného orgánu iného zmluvného štátu a odovzdať ich príslušnému orgánu za účelom vykonania. Organizácia ústredného orgánu sa spravuje právom dožiadaného štátu.

Dožiadania sa zasielajú ústrednému orgánu dožiadaného štátu bez prostredníctva iného úradu tohto štátu.

Článok 3

Dožiadanie obsahuje tieto údaje:

a) označenie dožadujúceho orgánu a pokiaľ možno aj dožiadaného orgánu,

b) označenie a adresu účastníkov, prípadne ich zástupcov,

c) povahu konania, v ktorom sa o vykonanie dôkazu žiada s uvedením všetkých potrebných skutočností,

d) požadovaný dôkaz alebo iné súdne úkony, ktoré sa majú vykonať.

e) mená a adresy osôb, ktoré majú byť vypočuté,

f) otázky, ktoré majú byť položené vypočúvaným osobám, alebo skutočnosti, o ktorých majú byť osoby vypočuté,

h) žiadosť, aby sa dôkaz vykonal pod prísahou alebo vierohodným overením, ako aj osobitnú formu, ktorá sa má použiť,

i) osobitný spôsob alebo konanie, ktorých použitie sa požaduje podľa článku 9.

V odôvodnených prípadoch bude dožiadanie obsahovať okrem iného:

e) mená a adresy osôb, ktoré majú byť vypočuté,

f) otázky, ktoré majú byť položené vypočúvaným osobám, alebo skutočnosti, o ktorých majú byť osoby vypočuté,

h) žiadosť, aby sa dôkaz vykonal pod prísahou alebo vierohodným overením, ako aj osobitnú formu, ktorá sa má použiť,

i) osobitný spôsob alebo konanie, ktorých použitie sa požaduje podľa článku 9.

Dožiadanie môže obsahovať aj informácie potrebné na použitie článku 11.
Overenie ani podobné formality sa nemôžu požadovať.

Článok 4

Dožiadanie sa musí vyhotoviť v jazyku dožiadaného orgánu alebo sa musí pripojiť preklad do tohto jazyka.

Každý členský štát však musí prijať dožiadanie vyhotovené vo francúzskom alebo anglickom jazyku alebo pripojený preklad do jedného z týchto jazykov, ledaže použil výhradu ustanovenú v článku 33.

Každý členský štát, ktorý má viac úradných jazykov a nemôže s ohľadom na vnútroštátne právo prijímať dožiadania v jednom z týchto jazykov pre celé svoje štátne územie, musí dať vyhlásením na vedomie, v ktorom jazyku sa má dožiadanie vyhotoviť alebo do ktorého preložiť s ohľadom na jeho vykonanie v určených častiach územia. V prípade, že povinnosti vyplývajúce z tohto vyhlásenia nebudú bez závažných dôvodov splnené, idú výdavky za preklad do požadovaného jazyka na ťarchu dožadujúceho štátu.

Každý členský štát môže vyhlásením určiť jazyk alebo jazyky iné, než sú uvedené v predchádzajúcich odsekoch, v ktorých sa môže dožiadanie zaslať jeho ústrednému orgánu.

Každý preklad pripojený k dožiadaniu musí overiť buď diplomatický zástupca, alebo konzul, alebo prísažný tlmočník, alebo iná osoba na to poverená v jednej z oboch krajín.

Článok 5

Ak sa ústredný orgán domnieva, že sa ustanovenia Dohovoru nedodržali, bezodkladne o tom upovedomí orgán dožadujúceho štátu, ktorý mu zaslal dožiadanie, a oznámi námietky proti dožiadaniu.

Článok 6

Ak orgán, ktorému bolo dožiadanie odovzdané, je nepríslušný, odovzdá ho z úradnej povinnosti a bez odkladu orgánu, ktorý je na to príslušný podľa práva dožiadaného štátu.

Článok 7

Dožadujúci orgán, ak o to požiada, bude informovaný o dátume a mieste, kde sa má konanie uskutočniť, aby sa na ňom mohli zúčastniť účastníci majúci na ňom záujem, prípadne aj ich zástupcovia. Toto oznámenie sa zašle priamo uvedeným účastníkom alebo ich zástupcom, ak o to dožadujúci orgán požiada.

Článok 8

Každý zmluvný štát môže vyhlásiť, že justiční funkcionári dožadujúceho orgánu iného zmluvného štátu môžu byť prítomní pri výkone dožiadania. Toto opatrenie môže byť podmienené predchádzajúcim súhlasom príslušného orgánu, označeného štátom, ktorý vyhlásenie vydal.

Článok 9

Justičný orgán, ktorý dožiadanie vykonáva, použije, pokiaľ ide o procesný postup, právo svojho štátu.

Vyhovie však prianiu dožadujúceho orgánu, aby sa postupovalo podľa osobitnej formy, ledaže by táto forma nebola zlučiteľná s právnym poriadkom dožiadaného štátu, alebo že by jej použitie nebolo možné buď s ohľadom na súdne zvyklosti dožiadaného štátu, alebo pre ťažkosti v praxi.

Dožiadanie sa musí vykonať urýchlene.

Článok 10

Pri vybavovaní dožiadania použije dožiadaný orgán donucovacie prostriedky v tých prípadoch a v tej miere, ktoré ustanovuje právo dožiadaného štátu pri vykonávaní dožiadania jeho orgánov, alebo na žiadosť účastníka, ktorý má na tom záujem.

Článok 11

Dožiadanie sa nevykoná, ak osoba, ktorej sa týka, sa dovoláva oslobodenia alebo zákazu podať dôkaz, čo je ustanovené:

a) buď právnym poriadkom dožiadaného štátu,

b) alebo právnym poriadkom dožadujúceho štátu, ak je to uvedené v dožiadaní, prípadne potvrdené dožadujúcim orgánom na žiadosť dožiadaného orgánu.

Okrem toho môže každý zmluvný štát vyhlásiť, že bude uznávať oprávnenia a zákazy ustanovené právnym poriadkom iných štátov než štátu dožadujúceho a dožiadaného, a to v rozsahu určenom v takom vyhlásení.

Článok 12

Vykonanie dožiadania sa môže odmietnuť iba vtedy, ak

a) výkon v dožiadanom štáte nepatrí do právomoci justičných orgánov alebo

b) dožiadaný štát dôjde k záveru, že vzhľadom na povahu výkonu dožiadania by bola dotknutá jeho zvrchovanosť alebo bezpečnosť.

Výkon sa nesmie odmietnuť len preto, že vnútroštátne právo dožiadaného štátu ustanovuje pre daný prípad výlučnú právomoc, alebo preto, že nepripúšťa uplatnenie nároku žalobou.

Článok 13

Doklady o vykonaní dožiadania zašle dožiadaný orgán dožadujúcemu orgánu rovnakou cestou, aká sa použila na dožiadanie.

Ak sa dožiadanie úplne alebo čiastočne nevykonalo, musí byť dožadujúci orgán o tom ihneď upovedomený rovnakou cestou s uvedením dôvodov.

Článok 14

Z výkonu dožiadania nemôže vzniknúť povinnosť nahradiť poplatky alebo náklady bez ohľadu na ich povahu.

Dožiadaný štát môže však požadovať od dožadujúceho štátu náhradu odmien platených znalcom a tlmočníkom a nákladov spojených s použitím osobitnej formy vyžiadanej dožadujúcim štátom podľa článku 9 ods. 2.

Dožiadaný orgán, podľa právneho poriadku ktorého sú účastníci sami povinní zabezpečiť dôkazy a ktorý nemôže vykonať dožiadanie sám, môže tým poveriť osobu na to spôsobilú, ak s tým súhlasí dožadujúci orgán. Pri vyžiadaní tohto súhlasu oznámi dožiadaný orgán približnú výšku nákladov, ktorú by si taký postup vyžiadal. Ak dožadujúci orgán svoj súhlas udelí, bude povinný tieto náklady nahradiť. Pokiaľ taký súhlas neudelí, nie je dožadujúci orgán povinný tieto náklady uhrádzať.

ČASŤ II
Vykonávanie dokazovania prostredníctvom diplomatických zástupcov, konzulárnych úradníkov a komisionárov

Článok 15

Diplomatický zástupca alebo konzulárny úradník jedného zmluvného štátu môže v občianskych alebo obchodných veciach vykonávať na území iného zmluvného štátu a v obvode, kde vykonáva svoje funkcie, dôkazy bez použitia donútenia na účely konania vedeného pred súdom štátu, ktorý zastupuje, pokiaľ ide o príslušníkov tohto štátu.

Každý zmluvný štát môže vyhlásiť, že dôkaz môže vykonať diplomatický zástupca alebo konzulárny úradník len vtedy, ak k tomu na ich žiadosť alebo žiadosť podanú v ich mene privolí príslušný orgán, ktorý toto vyhlásenie urobí.

Článok 16

Diplomatický zástupca alebo konzulárny úradník jedného zmluvného štátu môže na území iného zmluvného štátu a v obvode, kde vykonáva svoje funkcie, vykonávať dôkazy bez použitia donútenia na účely konania vedeného pred súdom štátu, ktorý zastupuje, aj pokiaľ ide o príslušníkov štátu, kde vykonáva svoje funkcie, alebo o príslušníkov tretieho štátu,

a) ak príslušný orgán určený štátom, kde vykonáva svoje funkcie, dal na to povolenie buď všeobecne, alebo pre každý prípad osobitne a

b) ak diplomatický zástupca alebo konzulárny úradník dbá na podmienky, ktoré tento príslušný orgán určil vo svojom povolení.

Každý zmluvný štát môže vyhlásiť, že sa dôkazy podľa tohto článku môžu vykonávať bez predchádzajúceho súhlasu.

Článok 17

V občianskych a obchodných veciach môže každý, kto je na to riadne splnomocnený, vykonávať bez použitia donucovacích prostriedkov na území niektorého zmluvného štátu dôkazy vo veciach týkajúcich sa konania vedeného pred súdom iného zmluvného štátu,

a) ak príslušný orgán určený štátom, kde sa úkon vykonáva, dá na to povolenie buď všeobecne, alebo pre každý prípad osobitne a

b) ak sa dodržia podmienky, ktoré príslušný orgán v tomto povolení určil.

Každý zmluvný štát môže vyhlásiť, že sa uvedené dôkazy môžu vykonávať bez jeho predchádzajúceho povolenia.

Článok 18

Každý zmluvný štát môže vyhlásiť, že diplomatický zástupca, konzulárny úradník alebo komisionár oprávnený vykonávať dôkazy podľa článkov 15, 16 a 17 sa môže obrátiť na príslušný orgán určený uvedeným štátom so žiadosťou, aby sa mu poskytla potrebná pomoc pri vykonávaní dôkazov s použitím donútenia.

Ak príslušný orgán takej žiadosti vyhovie, použije donucovacie prostriedky, ktoré sú primerané a ktoré sú určené pre konanie pred vlastnými orgánmi.

Článok 19

Príslušný orgán môže pri udieľaní súhlasu podľa článku 13, 16 a 17 alebo pri vyhlásení podľa článku 18 určiť podmienky, ktoré pokladá za vhodné, najmä pokiaľ ide o hodinu, dátum a miesto vykonania dôkazu. Môže tiež požadovať, aby mu bola vopred a včas oznámená táto hodina, dátum a miesto; v takom prípade môže byť zástupca uvedeného orgánu prítomný pri vykonávaní dôkazu.

Článok 20

Pri vykonávaní dôkazov podľa niektorého z článkov tejto časti môžu byť zúčastnené osoby právne zastúpené.

Článok 21

Ak je diplomatický zástupca, konzulárny úradník alebo komisionár oprávnený vykonať dôkaz podľa článku 15, 16 alebo 17,

a) môže vykonávať všetky dôkazy, ktoré nie sú nezlučiteľné s právom štátu, kde sa úkon vykonáva, alebo nie sú v rozpore so súhlasom udeleným na základe vyššie uvedených článkov, a za tých istých podmienok vypočúvať pod prísahou alebo miestoprísažne;

b) každú žiadosť, aby sa zúčastnená osoba ustanovila na vykonanie dôkazu alebo aby podala dôkaz, treba napísať v jazyku miesta, kde sa má dokazovanie vykonať alebo opatriť prekladom do tohto jazyka, s výnimkou prípadov, keď ide o osobu, ktorá nie je príslušníkom štátu, kde sa konanie vykonáva;

c) v predvolaní sa uvedie, že predvolaný môže byť právne zastúpený, a ak ide o štát, ktorý neurobil vyhlásenie uvedené v článku 18, že nie je povinný ustanoviť sa ani zúčastniť sa na vykonávaní dôkazov;

d) dokazovanie sa môže vykonať spôsobom určeným právom, ktorý sa použije pri súde, pri ktorom sa vykonáva konanie, ak tento spôsob nezakazuje právny poriadok štátu, kde sa úkon vykonáva;

e) osoba, na ktorú sa vzťahuje dokazovacia povinnosť, sa môže odvolať na oprávnenia a zákazy ustanovené v článku 11.

Článok 22

Skutočnosť, že sa dôkaz nemohol vykonať podľa ustanovení tejto časti preto, že sa mu zúčastnená osoba odmietla podrobiť, nebráni tomu, aby sa o vykonanie dôkazu potom požiadalo podľa ustanovení prvej časti.

ČASŤ III

Všeobecné ustanovenia

Článok 23

Každý štát môže pri podpise, ratifikácii alebo prístupe vyhlásiť, že nebude vykonávať dožiadania, ktorých predmetom je konanie známe v štátoch oblasti Common Law pod označením „pre-trial discovery of documents“.

Článok 24

Každý zmluvný štát môže poveriť okrem ústredného orgánu aj iné orgány, pričom určí rozsah ich pôsobnosti. Dožiadania sa však vždy môžu zasielať ústrednému orgánu.

Federálne štáty môžu určiť viac ústredných orgánov.

Článok 25

Každý zmluvný štát, kde platí viac právnych poriadkov, môže poveriť orgány jedného z týchto právnych poriadkov výlučným oprávnením vykonávať dožiadania podľa tohto Dohovoru.

Článok 26

Každý zmluvný štát, ktorého ústavné predpisy to vyžadujú, môže od dožadajúceho štátu požadovať náhradu dožiadania za použitie prostriedkov na vynútenie účasti pri vykonaní dôkazu, nákladov účasti takej osoby a nákladov za spísanie protokolu pri vykonávaní dôkazu.

Ak niektorý štát použije ustanovenie predchádzajúceho odseku, môže každý iný zmluvný štát požadovať od neho náhradu zodpovedajúcich nákladov.

Článok 27

Ustanovenia tohto Dohovoru nebránia tomu, aby zmluvný štát

a) vyhlásil, že dožiadania sa môžu zasielať jeho justičným orgánom inými cestami, než to ustanovuje článok 2;

b) dovolil svojimi vnútornými predpismi alebo na základe praxe vykonávať úkony, na ktoré sa Dohovor vzťahuje, podľa menej obmedzujúcich podmienok;

c) dovolil svojimi vnútornými predpismi alebo na základe praxe aj iné spôsoby vykonávania dôkazov, než ustanovuje tento Dohovor.

Článok 28

Tento Dohovor nebráni tomu, aby sa zmluvné štáty dohodli na odchylnej úprave:

a) článku 2, pokiaľ ide o spôsoby odosielania dožiadaní,

b) článku 4, pokiaľ ide o používanie jazykov,

c) článku 8, pokiaľ ide o prítomnosť justičných funkcionárov pri výkone dožiadania,

d) článku 11, pokiaľ ide o oslobodenie a zákazy svedecky vypovedať,

e) článku 13, pokiaľ ide o odosielanie vybavenia dožiadania,

f) článku 14, pokiaľ ide o úpravu nákladov,

g) ustanovení druhej časti.

Článok 29

Tento Dohovor nahradí vo vzťahoch medzi štátmi, ktoré ho budú ratifikovať, články 8 až 16 dohovorov o civilnom konaní, podpísaných v Haagu 17. júla 1905 a 1. marca 1954, pokiaľ tieto štáty sú zmluvnými stranami niektorého z týchto dohovorov.

Článok 30

Tento Dohovor sa nedotýka použitia článku 23 Dohovoru z roku 1905, ani článku 24 Dohovoru z roku 1954.

Článok 31

Dodatkové dohody medzi zmluvnými štátmi k dohovorom z roku 1905 a 1954 možno použiť aj pre tento Dohovor, ledaže by sa príslušné štáty dohodli inak.

Článok 32

Týmto Dohovorom nie sú dotknuté dohovory, ktorých stranami sú alebo budú zmluvné štáty a ktoré obsahujú ustanovenia o otázkach upravených týmto Dohovorom; tým nie sú dotknuté články 29 až 31.

Článok 33

Každý štát môže pri podpise, ratifikácii alebo prístupe úplne alebo čiastočne vylúčiť použitie ustanovenia druhého odseku článku 4, ako aj druhej kapitoly. Žiadna iná výhrada sa nepripúšťa.

Každý zmluvný štát môže kedykoľvek odvolať výhradu, ktorú urobí; účinnosť výhrady zanikne šesťdesiaty deň po oznámení jej odvolania.

Len čo niektorý štát urobí výhradu, môže každý iný štát tým dotknutý použiť rovnaký postup vo vzťahu k štátu, ktorý výhradu urobil.

Článok 34

Každý štát môže kedykoľvek odvolať alebo zmeniť svoje vyhlásenie.

Článok 35

Každý zmluvný štát oznámi Ministerstvu zahraničných vecí Holandska buď pri uložení ratifikačnej listiny alebo listiny o prístupe, alebo neskoršie orgány uvedené v článkoch 2, 8, 24, 25. Oznámi prípadne za tých istých podmienok

a) poverenia orgánov, na ktoré sa diplomatickí zástupcovia alebo konzulárni úradníci musia obracať podľa článku 16, a tých orgánov, ktoré môžu udeliť oprávnenie alebo poskytnúť pomoc podľa článkov 15, 16 a 18;

b) poverenia orgánov, ktoré môžu dať komisionárovi povolenie podľa článku 17 alebo poskytnúť pomoc podľa článku 18;

c) vyhlásenia týkajúce sa článkov 4, 8, 11, 15, 16, 17, 18, 23 a 27;

d) každé odvolanie alebo zmeny uvedených poverení a vyhlásení;

e) každé odvolanie výhrad.

Článok 36

Rozpory, ku ktorým by došlo medzi zmluvnými štátmi pri použití tohto Dohovoru, sa prerokujú diplomatickou cestou.

Článok 37

Tento Dohovor môžu podpísať štáty zastúpené na XI. zasadaní Haagskej konferencie o medzinárodnom súkromnom práve.

Dohovor sa bude ratifikovať a ratifikačné listiny sa uložia na Ministerstve zahraničných vecí Holandska.

Článok 38

Tento Dohovor nadobudne platnosť 60 dní po uložení tretej ratifikačnej listiny podľa článku 37 ods. 2.

Dohovor nadobudne platnosť pre každý zmluvný štát, ktorý ho bude ratifikovať neskoršie, šesťdesiatym dňom po uložení ratifikačnej listiny.

Článok 39

Každý štát nezastúpený na XI. zasadaní Haagskej konferencie o medzinárodnom súkromnom práve, ktorý je členom Konferencie alebo Organizácie Spojených národov alebo jej odbornej organizácie alebo zmluvnou stranou Štatútu Medzinárodného súdneho dvora, môže pristúpiť k tomuto Dohovoru po jeho nadobudnutí platnosti podľa článku 36 ods. 1.

Listina o prístupe sa uloží na Ministerstve zahraničných vecí Holandska.

Dohovor nadobudne platnosť pre pristupujúci štát šesťdesiatym dňom po uložení listiny o prístupe.

Pristúpenie je účinné len vo vzťahoch medzi pristupujúcim štátom a zmluvnými štátmi, ktoré vyhlásia, že s prístupom súhlasia. Toto vyhlásenie sa uloží na Ministerstve zahraničných vecí Holandska, ktoré zašle diplomatickou cestou jeho overený odpis každému zmluvnému štátu.

Dohovor nadobudne platnosť medzi pristupujúcim štátom a štátom, ktorý vyhlásil, že tento prístup prijíma, šesťdesiatym dňom po uložení vyhlásenia o tomto prijatí.

Článok 40

Každý štát môže pri podpise, ratifikácii alebo prístupe vyhlásiť, že tento Dohovor sa vzťahuje na všetky územia, ktoré z medzinárodného hľadiska zastupuje, alebo na jedno či viacej z nich. Toto vyhlásenie sa stane účinným, len čo Dohovor pre uvedený štát nadobudne platnosť.

Neskoršie sa musí každé rozšírenie platnosti v tomto smere oznámiť Ministerstvu zahraničných vecí Holandska.

Dohovor nadobudne platnosť pre územia, ktorých sa rozšírenie týka, šesťdesiatym dňom po oznámení uvedenom v predchádzajúcom odseku.

Článok 41

Tento Dohovor bude v platnosti 5 rokov odo dňa nadobudnutia účinnosti podľa článku 38 ods. 1 aj pre štáty, ktoré ho budú ratifikovať alebo k nemu pristúpia neskoršie.

Dohovor sa mlčky obnoví vždy o 5 rokov, ak nebude vypovedaný.

Výpoveď bude oznámená najneskoršie 6 mesiacov pred uplynutím päťročného obdobia Ministerstvu zahraničných vecí Holandska.

Výpoveď sa môže obmedziť na niektoré územia, na ktoré sa Dohovor vzťahuje.

Výpoveď bude účinná len pre štát, ktorý ju notifikoval. Pre ostatné zmluvné štáty zostane Dohovor v platnosti.

Článok 42

Ministerstvo zahraničných vecí Holandska oznámi štátom uvedeným v článku 37, ako aj štátom, ktoré pristúpia podľa ustanovení článku 39:

a) podpisy a ratifikácie uvedené v článku 37,

b) dátum, ktorým tento Dohovor nadobúda platnosť podľa ustanovenia článku 38 ods. 1,

c) prístupy podľa článku 39 a dátum, ktorým nadobudnú účinnosť,

d) rozšírenia, podľa článku 40 a dátum, ktorým nadobudnú účinnosť,

e) poverenia, výhrady a vyhlásenia uvedené v článku 33 a 35,

f) výpovede podľa článku 41 ods. 3.

Na dôkaz toho dolu podpísaní, náležite splnomocnení podpísali tento Dohovor.
Dané v Haagu 18. marca 1970 v anglickom a francúzskom jazyku, pričom oba texty majú rovnakú platnosť, v jednom vyhotovení, ktoré bude uložené v archíve vlády Holandska a ktorého overený odpis sa odovzdá diplomatickou cestou každému štátu zastúpenému na XI. zasadaní Haagskej konferencie o medzinárodnom súkromnom práve.

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.